

es castellet

**EL G.O.B. TORNA
DENUNCIAR
EL FEMS
INCONTROLAT
DE SON SERRA**

Foto I. Mateu

Foto G. Nicolau

**LA TERCERA EDAT,
DE
MATANCES**

★ ★
CONVOCATORIA

★ ★ ★ ★ ★
DEL ★ ★ ★ ★ ★
★

**II CONCURS INFANTIL
DE REDACCIO
'ES CASTELLET'**

... I MES:

- . Noticiari
- . L'esport federat a
Bunyola
- . L'Ajuntament i les sub-
vencions a les entitats
culturals
- . Tima / Tema
- . Pàgina doiuda
-

es castellet

Editat pel

COL·LECTIU CULTURAL
SITJA

Depòsit legal: PM 779 - 1.982

CORRESPONDENCIA:

Apartat de Correus, 13
c/Mestre Colom, 9
07110 BUNYOLA

CONSELL DE REDACCIO:

Jaume Mateu Martí
Bàrbara Suau Font
Joan Mateu Gelabert
Miquel Clar Oliver
Margalida Colom
Jaume Mateu Batle
Ma Antònia Mateu

COL·LABORADORS:

Baltasar Coll
Club Tercera Edat
G.O.B.- Bunyola
Club de Boleivol
Rafel Soler i Gayà
Societat de Caçadors

FOTOGRAFIES:

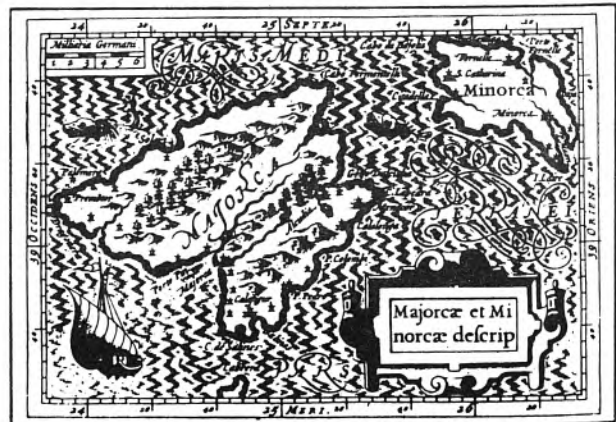
Isidre Mateu Sabater
Foto Nicolau

ELS ARTICLES FIRMATS EN
AQUESTA REVISTA SOLS EXPRESSEN
L'OPINIO DELS SEUS AUTORS

IMPRESA ALS OBRADORS
"APOSTOL Y CIVILIZADORS"

SUMARI

Editorial	Pag. 3
Noticiari	" 4
Correu	" 5
A propòsit del fems de Son Serra	" 6
LəSala i les pessetes municipals	" 7
Rèplica al Sr. Pere Brunet	" 8
Un rellotge de sol casolà	" 10
Crònica d'unes matances	" 12
Dijous llarder al Club	" 13
L'Església de Bunyola (V)	" 14
El Rei Quet	" 16
Lletra menuda	" 16
Dossier: L'esport federat a Bunyola	" 17
El Club Bolei de Bunyola	" 18
La Societat de Caçadors	" 19
Tima / Tema	" 20
Pàgina Doiuda	" 22

BANCA MARCH

EDITORIAL

L'A.P.A.: una necessitat feliçment aconseguida

El passat mes de novembre quedava legalment constituïda L'ASSOCIACIÓ DE PARES D'ALUMNES del nostre Col·legi Mestre Colom, després d'unes setmanes de reunions, d'estires i amolles del grup promotor amb els altres pares d'alumnes que assistiren a la crida.

La creació de l'A.P.A. és una bona notícia per dues raons: perquè suposa, primerament, un vot a l'esperança per a l'associacionisme que a Bunyola no sempre ha tengut una resposta clara i perquè suposa que els pares dels nostres alumnes estan decidits a col·laborar amb l'escola.

Una reflexió serena i responsable ens ha de dur a una afirmació clara i no per això estranya: el Col·legi Mestre Colom té problemes greus que necessiten amb urgència un tractament puntual que permeti una millora a curt termini: des d'un alarmanent fracàs escolar, passant per una casi nul·la activitat extra-escolar i acabant, per exemple, per una aparent desinterès de pares, mestres i alumnes.

Tots ho sabem: l'escola vol dir demà: l'escola és el bressol dels que demà mateix han de dur, de manera inexorable, les brides d'una societat, d'un Bunyola, massa delicat com per no fer cas del que es viu allà dalt, en aquesta "escola des pins" que tantes generacions ha agombolat amb més o manco encert.

L'A.P.A., per lògica, no és, ni ha de ser, el talismà que resolgui tots els problemes just amb la seva presència. Però, l'A.P.A., des del seu fòrum de discussió i participació ha de permetre que el millorament de l'ensenyament del "Mestre Colom" sigui efectiu, que el "Mestre Colom" deixi de ser l'aparcament d'allots en que s'ha convertit massa vegades. L'A.P.A. ha de ser, creim, el vetllador permanent (i no únic, tanmateix) de tot el que afecta directament als bunyolins que viuen, aprenen, es formen o es deformen a la nostra escola. Una escola que tots volem que sigui de qualitat, responsable i lliure.

Tant de bo que aquesta estrenada A.P.A. visqui molts d'anys amb salut i força!. Que el vaivé de tempestes i bonances no afecti gaire una estructura que tots volem ben assentada; pels nostres fills únicament.

noticiari

I la vida continua i casi cada dia hi ha alguna coseta per apuntar. I lo primer que surt és una fogatera que es va fer al Camí de Caubet. Era la vigília de Sant Antoni. A Bunyola no tenim es costum de fer honor a aquest Sant, això no obstant, la festa va estar ben animada per glosadors i glosadores, vi, botifarrons, acudits i gent de fora de s'Arraval qua anava i venia a fer "sa guaitadeta".

DIA 20 DE GENER. Sant Antoni i el dimoni. Mentre l'Església en planteja la conveniència de que el capellà no assistesqui oficialment a ses beneides, noltros ho férem com cada any, malgrat que la majoria dels cavalls de Son Molinna anassen a ses beneides de Palma. Els al.lotets de Ca Ses Monges, disfrutaren colcant a les seves carrosses.

I després d'això, passam casi un mes sense res d'extraordinari, amb uns dies que feien més estiu que hivern.

DIA 12 DE FEBRER. Horabaixa de festa a s'escola celebrant els darrers dies. Com ja és tradicional es celebrà animadament i amb molta de participació, tant per parts dels al.lots com dels pares i mares que assistiren a la festa. Hi hagué bona teca per a tots. Enhora-bona!.

Foto G. Nicolau

DIA 13 DE FEBRER. Trull a Sa Plaça: desfresses per tot arreu; comparses, parelles, "majoretts", formigues, cucs, capellans, vells, velles, "punkis", monges, monstres, flors, etc. Jo anava disfressat de manera molt original; no obstant tots els meus creditors em reconegueren.

Foto G. Nicolau

DIA 14 DE FEBRER. Dia dels enamorats. En nom del Rei Quet, vull agrair totes les mostres d'afectivitat i enamorament arribades a aquesta redacció, demostrant una vegada més, lo que va dir aquell: "el amor es siego".

DIA 22 DE FEBRER. Troben un mort devers Ca'n Grau. Es tracta d'un nord-americà de 50 anys del qual no en sabies noves des del mes d'agost passat. Quan hem intentat recaptar més informació d'aquest succés, les autoritats ens han remès a la nota de premsa distribuïda i que diu el que acabam de dir.

CORREU

* Reunió de l'APA al Col·legi "Mestre Colom".

El dia 17 de desembre a les 8 del vespre se celebrà l'assemblea constitutiva de l'Associació de Pares d'Alumnes del "Col·legi Mestre Colom", amb el següent ordre del dia:

- Presentació i informació general.
- Gestions realitzades i objectius a complir.
- Precs i preguntes.

La discussió s'estengué sobre el tema de si s'havia de celebrar una altra assemblea extraordinària per discutir els Estatus i elegir una nova Junta Directiva. La qüestió es va suscitar perquè algunes pares/mares consideraven que la Junta Gestora no tenia perquè haver-se erigit en Junta Directiva sense unes eleccions formals. D'altres assistents i els que s'havien erigit en Junta Directiva creien al contrari que no feia falta i es podien donar per bons els Estatus i la Junta Directiva, composta per 8 pares i 1 mare que havien sortit voluntaris en una reunió anterior per formar la Junta Gestora amb l'objectiu de posar en marxa l'associació.

Després d'una votació a mà alçada s'acordà per majoria que no era necessari celebrar aquesta assemblea extraordinària perquè ja s'acceptaven els Estatus i la Junta Directiva.

A continuació es va parlar de les activitats que pot dur a terme l'associació i es varen apuntar possibilitats com: ampliar la biblioteca de l'escola, crear un laboratori, crear una "escola de pares" amb conferències i xerrades...

La reunió va transcórrer en un clima de tensió, tal com ja estam avesats a veure a l'escola.

Els membres de la Junta Directiva, i especialment el que actuava de moderador, tallaven "a l'estil dels anys 50" els pares que xerraven en veu alta en català, amb un despòtic "en castellano" que la majoria acceptà amb submissió.

Volem denunciar que aquest és un comportament antirespectuós i anticonstitucional, ja que ara i aquí, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a l'any 1.987 i suposam que el 88 també, qualsevol persona té dret a expressar-se en la seva llengua, sigui quina sigui de les dues oficials a la nostra comunitat.

Bé, idò, esperam que l'APA tiri endavant i que sigui per bé. I esperam també que s'estengui l'actitud de respecte als drets fonamentals de les persones. Llibertat d'expressió!

Bet.

EL NIDO, S. L.

SABONS, DETERGENTS, LLEIXIUS

Bunyola (Mallorca)
TEL. 61 31 21

FERRERIA
Borràs
Sa Plaça, 7
BUNYOLA

A PROPOSIT DEL FEMS DE SON SERRA ...

Foto I. Mateu

Ara fa dos mesos d'aquella resposta i tot el que s'ha fet ha estat el col·locar cartells de prohibició. Però el fems segueix augmentat i de sancions, res de res.

Però si bé són les institucions públiques les encarregades de posar ordre en el tema, hem de reconèixer que som els Bunyolins el causants del problema. Però no tots; només aquells que son prou còmodes com per no avisar a l'empresa concessionària (Matías Arrom Bibiloni) per a que s'endugui els trastos vells; només aquells que mai tirarien fems a ca seva, però els tiren a uns terrenys que són propietat de tots els Bunyolins; només aquells als qui és ben igual la imatge que dona de Bunyola la presència d'aquella muntanya de fems ben davant el camp de futbol.

Des d'aquestes retxes, i abans de presentar més denúncies, volem animar a l'Ajuntament de Bunyola a fer el que va prometre: adecentar els terrenys. Una vegada eliminats els fems i amb un poc de coneixement per part de tothom, pot ser no tindrem que aguantar més la vergonya que suposa per Bunyola l'existència d'aquella muntanya de mala olor.

G.O.B. Bunyola

Uns quants mesos enrera, el G.O.B. va presentar denúncia a l'Ajuntament de Bunyola i a la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social del Govern Balear per l'abocador de fems incontrolat de Son Serra. Volem donar a conèixer les respotes rebudes per a que es vegi quan alegrament es pot passar d'un problema o es poden prometre solucions sense dur-les a terme.

La Conselleria de Sanitat, en resposta del 18/12/87 es treu les puces de damunt dient que "los elementos que se vierten en los mencionados terrenos son antiestéticos, pero no representan ningún riesgo sanitario que obligue a esta Conselleria a tomar determinaciones al respecto". Però la mala olor dels fems demostra la presència de quelcom més que no geleres i mobles vells; mala olor vol dir descomposició i, en conseqüència, risc sanitari. Si més no, ja és perillós que el nins juguin a devora d'aquests fems.

L'Ajuntament de Bunyola, més compromès en el tema, va dir en resposta del 15/12/87 que "se tomarán las medidas oportunas para adecentar estos terrenos y se realizará su correspondiente señalización de prohibición. Todo vertido efectuado será sancionado por esta Alcaldía".

CA'S BOLLETI

**Drogueria, ferreteria, sabaïeria
i articles varis**

carrer Major, 19

Tel. 613047

LA SALA I LES PESSETES CULTURALS

J. Mateu.

... i amb gran retard, es presentaren dos dels onze ajuntats, i amb melassa exclusivola intentaren alleugerir el plom dels mots gruixuts que suraven sobre les testes i els cossos impacients. Tot seguit, unes llàgrimes regalimaren salubres sobre la cara del regidor fins que es perderen en una mar de pèls que configuren barbes.

-- Així hem parlamentat, i així hem pensat proposar-ho. Això hi ha, això repartim! - plorinyava, mentre l'home del ban amic es treia el mocador de la butxaca per eixugar-li els riarols.

- Quins criteris es segueixen? -irrompé la de Ca'n Quet.

Tot de cop l'home de les llàgrimes es tornà cavaller armat amb set escuts i set llances i set espases... i respongué amb furia incontenible:

- TOTES LES ENTITATS SE PENSEN ÉSSER LES MILLORS!!! - i seguí argumentant amb forts alens i manco prepotent l'estudi profund que havien duit a terme Els Cavallers de la Taula Rodona, tot remarquant que l'Ajuntament no ha de ser l'única font d'ingressos, que hi ha d'altres llocs per anar a demanar.

Aquí el senyor dels bots no pogué contenir-se i feu saber - amb desconeixament - que la seva és l'única entitat constituïda com Déu (déu?) mana, que de cara a les ajudes no tenien cap problema per sol·licitar-les. El que no sap aquest senyor és que això de l'única dista molt de la pura i simple realitat, i que almanco si més no, els dels menuts també poden demanar amb totes les de la llei, si bé això de demanar ho pot fer tothom.

Amb tot i això, una tènue olor a olivera, que al començament sols es percebia com a llunyana, anava a poc a poc fent-se cada vegada més intensa,

fins a l'extrem que si algú hagués encetat amb el "Como brotes de olivo..." tothom si hauria afegit.

El de les barbes continuà, més assossegadament criticant els continguts dels pressupots: que si quasi totes les entitats demanen màquina d'escriure, que si gratificacions dels membres (tota la sala estava plena de paneres de Nadal. Sabemus), que si no s'assenyalen les entrades...

... la reunió encara continuà una bona estona.

El dels bots escriu sempre amb la seva, de màquina.

Als de la tercera no els hi bastava ni per pagar les felicitacions de Nadal a tots els membres.

La de Ca'n Quet incidint que no li pareixia correcte que s'anticipassin menuts amb desconeixament de les altres entitats, perquè...

De la reunió en sortiren pocs de contents i molts de fallons.

CLOENDA:

Proposta definitiva pendent d'aprovació al proper Ple:

Escola de Ball	150.000.-
Coral Polifònica	150.000.-
Club 3 ^a Edat	115.000.-
Grup Esplai	100.000.-
Biblioteca Parroquial	40.000.-
Es Castellet	30.000.-
G.O.B.	25.000.-
Grup Parroquial S'Olivera..	20.000.-
Grup de Teatre *	??????

El Grup de Teatre quedà pendent de la seva assignació, si bé es sap que en treuran de qualque racó.

Rèplica al Sr. Pere Brunet

Distingit senyor:

M'agradaria Sr. Brunet, que aquest comentari d'ara no anàs marcat per la "celeritat i l'aparent clarividència que dóna el desconeixement d'allò que es parla", que segons el seu criteri evidenciava el meu article publicat per aquesta revista en el seu número 10 i fou objecte de la seva rèplica. Comprenc que la celeritat, la promptitud, és mala fada i per això vaig intentar defugir-la com ho intent fer ara mateix.

Fent una anàlisi meticulosa de la seva rèplica, l'he dividida en dues parts: la primera, que podríem qualificar de "tronada" contra aquest home "sense nom" al qual tant li costa de dirigir-se i que no és més que un exabrupte, i la segona, la que per a mi és la verdadera resposta al meu escrit, on explica les raons per les quals els membres del GOB representats a l'Ajuntament "consentiren" actes tan poc adients amb la seva "filosofia ecològica".

Com que la "tronada" (de tro, obviament, no es malpensi), l'exabrupte, m'ha sorprès de debò i m'agradaria parlar-ne més extensament, permeti'm que contesti globalment a la segona, la més atinada, i li digui, ara ja sense celeritat i amb molt de coneixement del que parl, que m'afalaga que vostè, encara que sigui a nivell individual, es desmarqui d'actes com els comentats en el meu article: això l'honora, sobretot, perquè, segons diu, "la recriminació era inevitable". De tota manera me deman si aquesta presa de postura, ara pública, s'hagués donat si no hi hagués intervingut aquest Marçal. Amb altres paraules: si la recriminació no s'hagués feta pública, ¿hagués declarat sense embuts i públicament la disconformitat amb els actes atemptatoris contra la filosofia ecològica?. I se'nguesc demanant-me: si enlloc de ser

jo, En Marçal, fill d'En Marçal el Vell, el signant de l'escrit, hagués estat qualsevol altre contrari políticament a les seves tesis, ¿hagués respost igualment i amb el to que ho fa?. Si no ho hagués fet així (i crec que no), sí que hagués escrit una retxa ben torta a la història de la Gestió Municipal que, potser, sigui realment "macarrònica" actes i dits no compresos a les actes inclosos. En definitiva, en el meu article, encara que segons vostè hi ha coses que "no control", que és més rellevant, la qüestió plantejada o el nom propi o col·lectiu de que la planteja?.

Anant a la "tronada" que s'inicia amb l'encapçalament ("a un home sense cara"), li vull dir que En Marçal és (som) un ciutadà de Bunyola que passa set estius perquè l'aigua arriba exhausta a les aixetes. En Marçal és (som) un ciutadà d'aquest beneit poble que està cansat de veure planters d'urbanitzacions que neixen il·legalment com a bolets, que sent com la burocràcia unes vegades i la incapacitat unes altres, són incapaces d'aturar-les. En Marçal és (som) un ciutadà bunyolí de socarrel que no suporta la ferum de merda (amb perdó) quan passa per les Vinyetes i que veu passar els anys sense

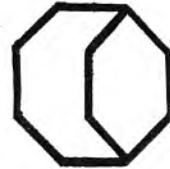
cap mena de depuració. En Marçal és (som) un ciutadà d'aquesta vila honorable que a l'hora d'aparcar el seu automòbil es caga (amb perdó) amb qualcú quan no troba cap forta. En Marçal és (som) un ciutadà d'aquesta vila mig encantada, partidari dels PPB, del PSOE, de la CIB, del PSM, d'AP, d'UM i fins i tot de les agrupacions polítiques palmanyoleres, de tots i de ningú perquè li agrada analitzar i criticar a qui sigui sense entrebancs, sense manies, sense disciplines, quan les coses no li agraden. En Marçal és (som) un concitadà seu que patí, no fa molt, l'espectacle, grotesc de bregues, insults i altres herbes dels qui votarem amb consciència. En Marçal és (som) fill del dictat i nèt del col·loqui. En Marçal és (som) un boig a lloure que canvia si s'escau una escopeta de balins per un conte dels Grimm o d'En Calders, un mísil per l'Enciclopèdia Catalana o l'Espasa o pel Diccionari català-valencià-balear, i un garballet furtiu per una cantata d'En Bach. En Marçal és (som), ara mateix, En Pere Joan, N'Andreu, N'Aina, N'Esperança, N'Alfons, En Manuel, En Felip i Na Francina. En Marçal és en definitiva, una colla d'idealistas que per ser folls no tenim cara, no saben quin és el nostre nom, i per idealistes ens veim engrescats amb un regidor del nostre Ajuntament, membre del GOB, professor de la Universitat de les Illes Balears i persona respectabilíssima.

Per acabar, Sr. Brunet, li vull dir que més que "un home sense cara" som un nom amb molta d'humanitat, amb moltes ganes de saber quant més millor. Som, senzillament un nom (tan poca cosa és un nom si no va acompanyat d'una cara?) a qui no li preocupa mínimament la paternitat de ningú, cosa que sí li preocupa a vostè.

Em deman, Sr. Brunet, si sabent nom, llinatges, DNI, casta, religió, ideologia, altària, corpulència i altres dades "del tal Marçal", el to del seu escrit hagués estat el mateix. I crec que no, que el fet de parlar a "un home sense cara" li ha servit de purga, com si En Marçal (és a dir jo i aquest i aqueix i aquell i vostè mateix) li hagués fet el favor d'aplanar el camí

de la seva rèplica; sense cap trauma, sens ànim de polèmica, tot agraïnt la seva reafirmació que actes com els que comentava no poden tenir cabuda a unes festes patronals i agraïnt-li, també, aquesta "filosofia ecològica" que marca el seu i el meu tarannà, queda a la seva disposició,

En Marçal.

— illes —
cartonatges illes, s.a.

Cta. Palma-Sóller Km.15
Tel. (971) 61 38 11
07110 BUNYOLA

SA NOSTRA

Un rellotge de sol casolà : fes - te'n un

Dins els rellotges de sol n'hi ha uns que no són gaire coneguts i que se diuen "de pastor". Aquest nom, segons, he sentit he dir, ve de que, un temps, s'usaven entre els pastors del Pirineu en formes molt rudimentàries.

Idò bé, d'una manera molt senzilla s'exposa com poder construir-ne un amb l'ajut dels dibuixos adjunts.

Se comença per cercar un pot buit de beguda refrescant (per exemple, "coca-cola" o cervesa) que té forma cilíndrica amb una base plana i una altra lleugerament cònca i enfonyada. Per la base plana hi sol haver una retxillera que deixa la llengüeta de quan s'obre. Per la base cònca, i just enmig, se fa un foradí per passar-hi un fil de ferro de dos o tres milímetres de gruixa fins a la retxillera de l'altra base, de manera que aquest fil vagi per l'eix del cilindre, havent-el abans passat pel centre del disc retallat del dibuix adjunt; fet això se dobleguen els dos extrems inmovilitzant el fil, deixant l'extrem de la base plana amb forma d'anella damunt el disc, el qual s'aferra a la base, reforçat, millor amb una cartolina interposada per mor de la retxillera.

Tot seguit se retalla l'àbac de les hores del dibuix adjunt i s'aferra al cilindre del pot, amb la base plana a la part de damunt, i amb el caire de

l'anomenat àbac a 8 mm del caire del pot (perquè s'aferra lliurant la mica de bombat del pot). Per aferrar l'àbac és precís fer coincidir les dates del disc tal com la figura indica.

S'acaba la construcció disposant l'agulla del rellotge, també amb un fil de ferro enganxat a l'eix davall l'anella i amb la forma i dimensions que s'aprecien en el dibuix.

I ja estam en condicions de poder fer la lectura. Per això cal suspendre el pot per l'anella, millor fent-li un cordonet i posar l'agulla damunt la data del disc (on es poden veure el mesos ordinaris i paquets de dies de cinc en cinc, i també els mesos zodiacals amb el signe corresponent), i tot seguit, fer girar el rellotge fins que l'ombra de l'agulla sigui vertical; la punta de l'ombra de l'agulla donarà l'hora llegida a les corbes de l'àbac.

I tot d'una és precís fer una aclaració: se llegeix així l'hora de "temps veritader" que quasi mai és el mateix del "temps mitjà" dels nostres rellotges de polsera; no es tracta d'un defecte d'aquest rellotge, el mateix succeix a qualsevol rellotge de sol; però no és un inconvenient per a conèixer l'hora d'aquest temps que ens interessa: si corregim l'hora llegida amb els minuts que, per cada data marca el disc, ten-

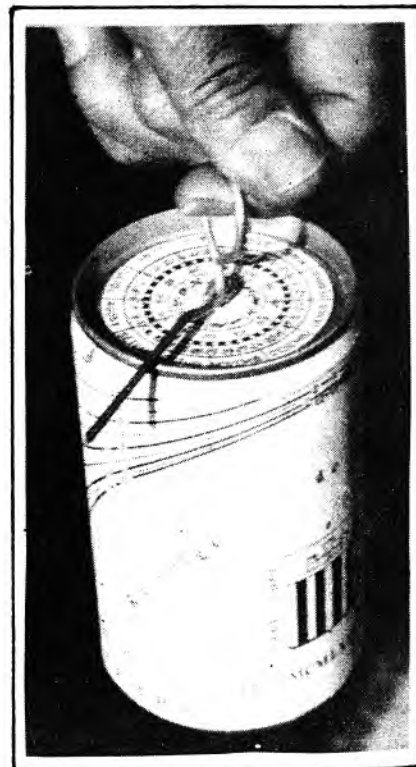
drem el mateix temps dels rellotges de polsera.

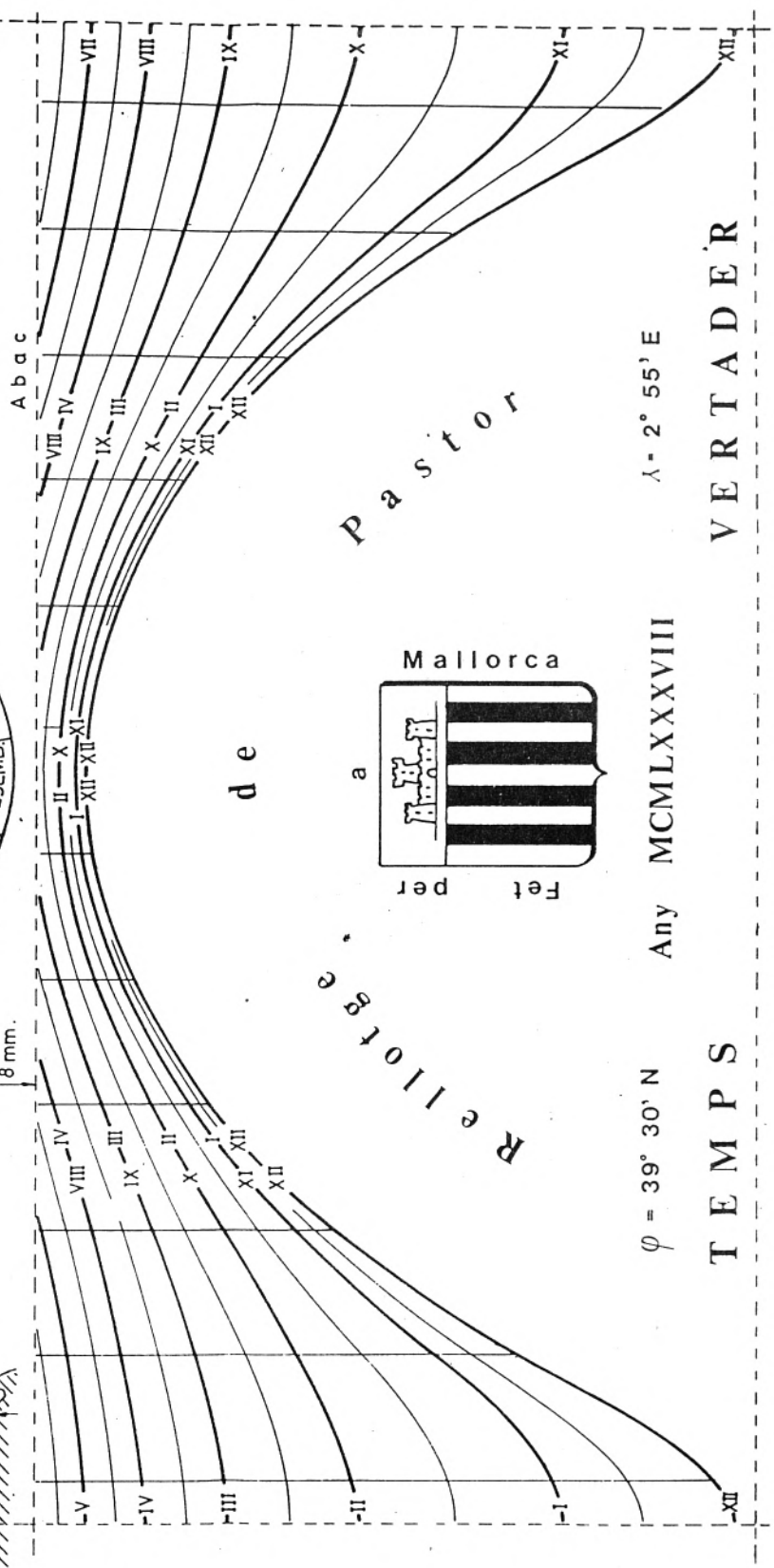
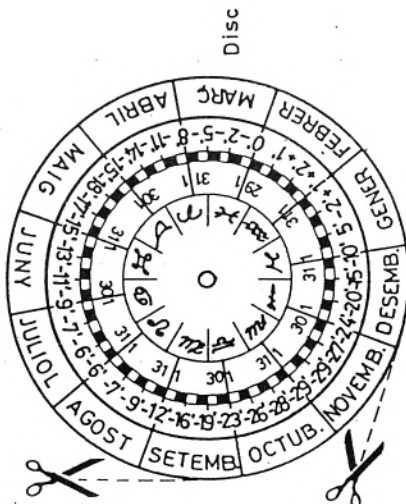
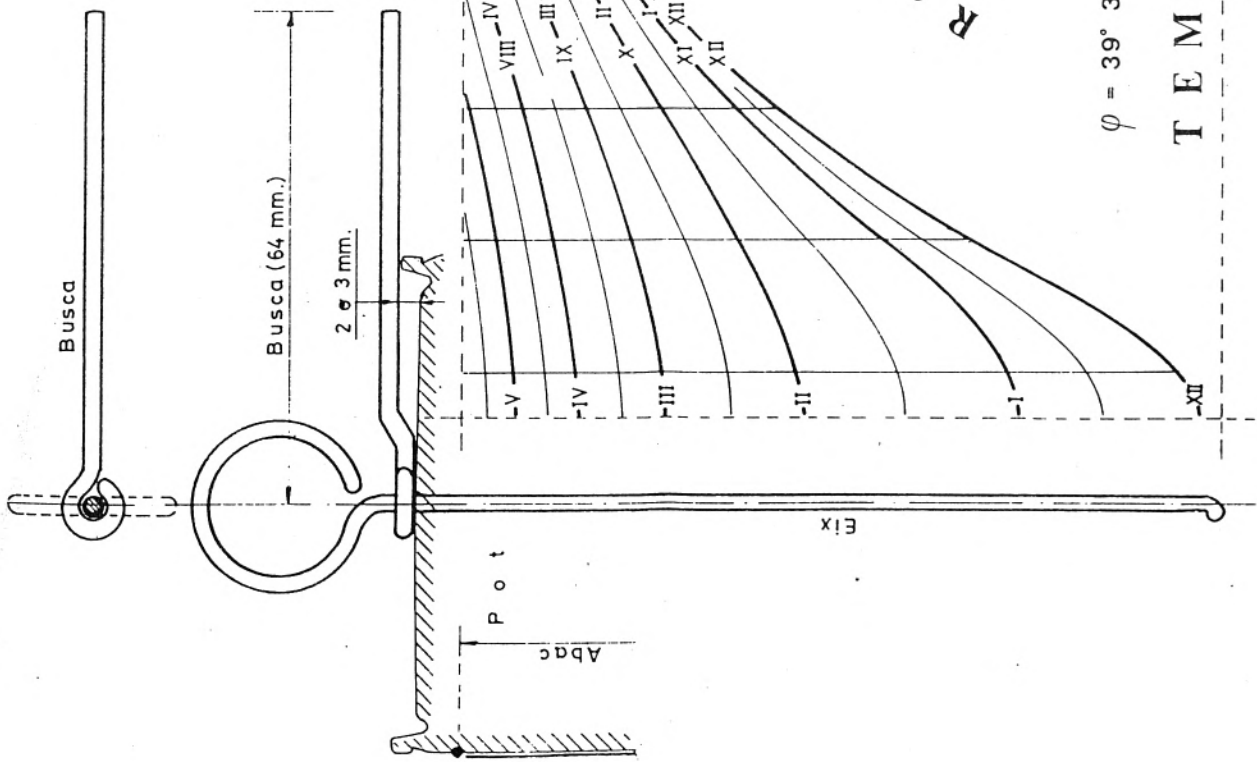
I just manca dir que si el pot s'omple amb arena o grà, el pès augmenta i s'aconsegueix una millor compensació del petit desequilibri provocat per la busca a la certicalitat de l'eix.

Rafel Soler i Gayà.

Aspecte del rellotge un cop acabat.

$\lambda = 2^{\circ} 55' E$

Any MCMLXXXVIII

$\phi = 39^{\circ} 30' N$

VERTADER

TEMPS

Crònica d'unes matances.

Jovenets 3ª Edat.

Foto G. Nicolau

Dissabte: Corregudes per trabar(pagant) un porc gros i gras.

Diumenge: Mals de caps per trobar lloc i "pagano" ("la Caixa") que se fes càrrec de s'animal, com més gros millor.

Dilluns: Cap a Barcelona -bunyolina- caminant trot a trot per netejar i arreglar sales per a matances i menjadors per a molts de convidats.

Dimarts: Tragi cercant taules, cadires, bancs, taulells, bloquets... per poder acollir tots els apuntats i convidats, uns 150, més o manco.

Dimecres: Diana a les 7 des dematí p'ets encarregats a portar la creu (es porc) fins a la taula. Aigua bullent i un bon arromengat per ficar-hi sa ganiveta i donar sa sang. - Crits, gemecs i molta pena per encolcar s'animal, unes 14 arroves damunt sa banqueteta. Matances com temps avantpassats, quan tots noltros erem jovenets (d'abans del Moviment). Fôrem una vintena, homes i dones, per dur a terme tal fet. Qualcú comparagué corbata posada -se'l perdona- nostros paísà Sr. Canyelles, tot un President.

Dijous: El temps que amenaçava aigua, segons TV, es va afegir a la festa amb sol i fora fred. Un cuiner ben cuidat, vestit d'uniforme i bastants de "jovenets i jovenetes" preparant es dinar: porc, conills,

pollastres de grà, guatlles, perdius de ploma i altres menjues, feren un bon arròs brut; un frit poc picant degut als anys, bon vi, aigua de pluja, taronges directament des taronger, ensaimades de cabell d'angel de Ca'n Tià des Forn, cafè, suc, herbes, tabac i moltes dones i sarrau. S'hora de sa cita, les dues. A les 11 ja estava ple d'ajudants mans dins ses butxaques per poder-hi ser a temps, esperant que s'arròs fos cuit. Les sales menjadores semblaven restaurants de quatre forquetes: flors, cuberts, tasses, torcaboques i la resta, de tota forma i tamany (cadascú duia el seu ormeig). Gent mudada, sense rues, contenta i bona gana. Prova de tot això foren uns 25 k. d'arròs i no en sobrà molt. Fou un "banquete" per xupar-se els dits. Acabà amb molta bauxa: sorteig

de regals, ball de bot, traca foguera perquè es paperí i bufetes que adornaven ses taules acabà fent renou.

Afegitó: Tots els convidats, socis, benefactors i d'altres foren obsequiats amb es present de porc com abans s'usava: llonganissa, botifarrons, costelles, xua i un poc de tot.

Divendres: Tot lo preparat dies passats es va desfer i tornar a son amo, ja que tot era manllevat (cadires, bancs, taules, taulells, etc.)

Gràcies a tots el col·laboradors i fins l'any que ve si Déu ho nol. Així sia.

Important: Saben que el porc no va caure malament a ningú, es practicant i es metge no varen haver de fer hores d'excés.

Dijous llarder al CLUB

Bunyola, 12 de febrer de 1.988.

Altra volta pissarra anunciant festa i bauxa com pertoca als darrers dies. A les cinc del capvespre bon sol i fora fred. Dins el mes de febrer, això és massa!!.. Quan plourà?.

Més d'un centenar de jubilats, mils d'anys damunt les espalles, es reunien per donar compte a una dotzena d'ensaïmades amb tallades, com és costum als darrers dies.

Alegria, bauxa, bones ballades, desfresses i desfressats; tot això sense descuidar la teca, ja que es feren avall els bossins d'ensaïmada, la cava i els refrecs pels qui tenen sucre i colesterol. Després un grup de desfressats sense haver-se de pintar per semblar vells, anaren de casa en casa d'invàlids i més vellets que no pogueren assistir a la festa. Fou una abraçada de germanor que mai es podrà oblidar. Un any més de pròrroga per poder repetir-ho l'any que ve si Déu ho vol.

II CONCURS INFANTIL DE REDACCIO 'ES CASTELLET'

El COLLECTIU CULTURAL SITJA i l'ASSOCIACIO DE PARES D'ALUMNES del Col·legi Mestre Colom, convoquen el II CONCURS INFANTIL DE REDACCIO "ES CASTELLET" amb la intenció d'estimular l'escriptura en català dels escolars de Bunyola, d'acord amb les següents

B A S E S

1. Podran participar-hi tots els escolars matriculats al Col·legi "Mestre Colom" de Bunyola.

2. El Concurs es dividirà en quatre categories:

CATEGORIA A: escolars de 1r i 2n

CATEGORIA B: escolars de 3r. i 4rt.

CATEGORIA C: escolars de 5è. i 6è.

CATEGORIA D: escolars de 7è i 8è.

3. Es concediran 4 premis, un per categoria, consistents en un lot de llibres cadascun valorat en 5.000 ptes., i la publicació de les redaccions a la revista "ES CASTELLET".

Igualment, el Jurat podrà concedir els accèssits que cregui convenientes a cada categoria, que seran premiats amb la publicació de les obres a la revista esmentada.

4. Les redaccions, de tema lliure, estaran escrites en català i hauran de tenir una extensió màxima de seixanta retxes. A cada redacció hi figurarà el nom i els llinatges de l'autor, el seu domicili, el nº de telèfon, si en té i l'edat.

Els concursants a les categories A i B, podran adjuntar un dibuix a la redacció.

5. Els originals es podran presentar al domicili de la revista "Es Castellet", C/ Mestre Colom, 9, 2n-dreta o al domicili de l'A.P.A.

6. La recepció d'originals acabarà el proper 30 de maig de 1.988

L'Església de Bunyola i el Rector Marroig (V)

L'OBRA DE L'ESGLÉSIA (2).

Una vegada començades les obres, es trobaren amb un problema: necessitaven calç. Acordaren fer un forn de calç en Es Comellar d'en Marcús, que era de D. Joan Mas, misser de Valldemossa. El mestre va ésser en Tomeu Quetgles.

Dia 22 de setembre, tres mesos més tard, taparen el fron. En Toni Muntaner des Cocons, va donar la llenya i els homes de la vila, els diumenges, anaven a tallarla: vuitanta o noranta homes a tallar llenya pel forn de calç. Segons consta, els deixaven beure aigua ardent cinc vegades cada dia.

El forn està llest pel setembre. Dia 28 d'octubre fan Junta Solemne el Rector, el Batle, els Regidors, els obrers i els cap de casa. S'hi afegeixen també, Mestre Lluç Mesquida, santamarier, uns dels picapedrers més famosos de Mallorca i el seu gendre Miquel Garcies. Per cert que Mestre Lluç Mesquida també feu l'església de Sant Marçal. Aquesta Junta decideix que s'amplii l'església cap al camp de Son Garcies, que s'hi afegesqui una altra capella i que se tomí la façana de l'església vella per poder aprofitar el pedreny.

El Rector va resoldre que els diumenges i dies de precepte es fessin dues ofertes per l'obra i si les co-

freries venien a menys, que l'obra els pagàs les festes: "jo estic disposat, diu, a deixar per a l'obra els doblers de la bacina del dia de la Candelera, de Pasqua, de la segona festa, de la Creu, de la Pentacosta, de la missa de Nadal i de la segona festa de Nadal".

Dia 5 d'abril de l'any 1.756 començaren a picar marès i dia 22 d'abril posaren la primera pedra darrera Santa Bàrbara. Els fonaments tenien dotze pams de fondària. Cantaren un "Tedeum" amb l'assistència de tot el poble, "i de l'alegria, los nostros picapedrers begueren un pic aigua ardent". Resaren a Sant Mateu, Patró de la Vila i a Santa Bàrbara.

Els fonaments de la façana es començaren dia 13 de febrer de l'any 1.757. Tenien quinze pams de fondària i els varen aparedar dos sencellers: Mestre Pere Planes i Mestre Joan Planes, el seu nebot, amb pedres que pesaven entre 70 i 80 quintàs (mitja tona).

Dia 13 de febrer, començaren el frontispici. Dugueren dos quinterç de tafona de Can Mas i Can Negret; sosmoles (1), cuixeres (2) de tafona... Així, a la cantonada que mira a la part de la plaça, baix del primer cantó, hi ha cinc peces entre sosmoles i cuixeres una damunt l'altra.

Quant a la fusta, s'aconseguien els llenyans amb pins i polls de Don Rafel Grau, D. Ramon de la Cava-lleria, D. Ramon Despuig, Da. Cília Zaforteza i de Sa Comuna: l'Ajuntament diu que tallin vuit pins dels millors per fer soles (3). N'Arnau Socies havia comprat un pinar i en va donar quatre; Da. Beatriu Berga d'Alfàbia, dos polls i Mestre Mateu Amengual, dos pins i un poll.

Es feia feina sobretot els dies de precepte; els dies feiners la genta havia de anar a guanyar el jornal. Rodolaven pedres de la "mostra", la pedrera d'allà on les treien, fins a l'Església; duien grava, calç, feien mescla... i el Rector tot el temps "... treballà amb ells com los demés, diu exactament, animava al poble a les obres, sobretot el temps de forn de calç".

Per fer la façana hi va haver molts de problemes.

Uns deien que l'havien de fer de pedra, de pedra i morter a fi que no caigués, mentre uns altres proposaven pedra picada i galgada (4). El Rector per a aclarir l'assumpte digué que els millors per jutjar eren els mestres, i els determinaren el següent: l'en front diríem el folro, de marès: no seria ni de pedra ni de morter, tendria un folro cobert. Els contraris a aquesta tesi argumentaren que seria difícil i costós traslladar a la Vila el marès que feia falta, però altre cop el Rector digué: "confiem en aquell que ha de dur a terme aquesta obra val més poc i bo que molt i que no sigui conforme".

Vengué el juny i varen triar nous obrers: trobaren que no bastaven quatre i afegiren en Toni Cabot, en Miquel Oliver de Son Pizà, en Guillem Villalonga i en Mateu Lladó.

Però entretant ja havien acabat la calç del primer forn i en varen fer un segon a Es Porrassà. Bunyolins pagaven "flascos" d'aigua ardent pels que hi treballaven. Pel juliol l'aparedaren i l'acabaren el mes d'agost. Dia 21 d'aquest mes li pegaren foc. En Tomeu Quetgles "Borreó", el va cremar durant quinze dies.

Baltasar Coll.

NOTES: 1. SISMOLA: la pedra plana de baix de la tafona.

2. CUIXERA: pedra viva i de grans dimensions aficada dins la terra de la tafona, sortins nou o deu pams. Té un forta per on passa el cap del piu de fusta que travessa la coa o l'extrem inferior de la biga.

3. SOLA: biga per sostenir altres més petites

4. GALGADA: que li han donat mida a disposició que pertoca valent-se de la galga: barra de fusta o metall que s'usa en diferents oficis per a prendre mides, comprovant la destresa d'una peça, el paralisme de vàries, etc.

OBRA CULTURAL BALEAR

ASSESSORAMENT ALS SOCIS (RECEPCIO DE TV3 EN ESTEREO-DUAL)

A partir del 15 de març es rebrà a les Illes Balears la TV3 en estèreo-dual (bilingüe).

Permetrà escollir entre la versió en català i la versió original (anglès, alemany, francès, etc.) de pel·lícules, sèries, etc.

En Benefici dels socis i davant el gran nombre de consultes rebudes, OCB i VOLTOR crean un servei d'assessorament sobre totes les informacions relatives a aquesta notable millora de l'oferta de la TV3.

Tel.: 71 79 48 / 71 48 57
Matins de 10 a 12 h.

CONSELL
INSULAR

DE

MALLORCA

SERVEI D'EDUCACIÓ SANITÀRIA

El rei QUET

...continuarà.

Lletra menuda

Jo crec, fermament, que sí, que la terra, més que bramar (bramar, a voltes és un recurs de la histèria) plora, plora llàgrimes de sang per molt que urbanitzadors, polítics, especuladors i altres personatges ombrívols i amb maletí incorporat, s'entestin en no sentir els gemecs.

La terra plora i ho dic tenint ben present que molts (més dels que pens?) diran que això, aquesta lletra tan menuda, no és més que la potadeta esburada d'un ignorant ingenu. I tanmateix, la terra plora: ara és Sa Canovad'Artà, demà, potser, Sa Comuna d'aquí, si els sobres a mà i per sota la taula, corren amb la rapidesa que "el tema" pot requerir.

I la qüestió no és si la urbanització projectada ha de ser de vuit, cinc o tres mil places; la qüestió més simple és exigir un "no" com la seu, un "basta" com el Castell de Bellver. I el crit ionèsquià, el crit amarg i extrem, és dir que parcel·lin el Consolat de Mar, que pel que fa ...

La terra més nostrada també plora:

plora per la ferum, la brutor, la porqueria que aclapara Son Serra, a la mateixa Sa Comuna, pels camins clandestins que la xapen de viu en viu, per les urbanitzacions grotesques que l'ultrajen, i tot, amb un govern municipal que es diu de "progrés" (no serà progressivament conservador de les deficiències serioses que afecten el poble?) i del qual més d'un parell de "goberos" s'asseuen als seus bancs, cadires, butaques, banquetes o altres aparells de seure que mai, mai, han plorat, ploren o ploreran; pena, però, sí que en fan molta.

¿Què en farem de Mallorca, després d'haver urbanitzat i embrutat tota la seva essència?. I de Bunyola, ¿què en farem del poble quan les casetes, casetones, casolots i altres construccions lletges com a pecatots mortalíssims i la brutor, el fems més oiós l'hagin ofegat?

Potser l'única solució possible sigui invocar la profecia de Sant Vicenç Ferrer: que una ona gegantina esborri d'una passada tanta vergonya.

marçal

DOSSIER:**L'esport federat a Bunyola.**

Un dels retrets més insistents que ens fan els lectors habituals d'ES CASTELLET és que ens ocupam poc, o gens, dels esportistes; que careixem d'una secció fixa que parli de l'esport. Un retret ben justificat, si va a dir ver!. Com a "descàrrec de consciència" de l'equip de redacció, volem dir que tant materialment com físicament ens és impossible ser presents a totes les confrontacions esportives que duen a terme cada cap de setmana, de manera seriosa, és a dir organitzades i regulades federativament, els distints equips bunyolins d'altres tants esports.

Per tal de pal·liar en part aquesta deferència, hem cregut oportú presentar, al llarg dels números de la revista que facin falta, els equips federats de Bunyola que amb més o manco fortuna i amb més o manco públic, participen activament a les distintes competicions pròpies de cada esport al qual pertanyen.

A partir d'aquest número, aniran apareixent els dossiers que les pròpies entitats esportives ens han preparat. Encetarem aquesta sèrie d'informacions amb el **Club Boleivol de Bunyola** i la **Societat de caçadors**. Val a dir que no seguim cap criteri a l'hora d'incloure els dossiers: si són aquests dos clubs o societats els primers, es deu, exclusivament, al fet que han estat els primers en contestar l'ofertament d'aquesta revista.

Aprofitam també, per a dirigir-nos als propis equips i demanar-los que ens enviïn a la revista de manera regular algunes notes breus dels partits que vagin jugant, notes com poden ser el resultat del partit, els jugadors més destacats, alguna incidència, un breu comentari tècnic, etc., a comptes de publicar-les a cada número de la revista. La periodicitat d'ES CASTELLET (bimensual) no és, potser, la més adequada per a fer un seguiment puntual de les distintes confrontacions i equips, però almenys, els molts seguidors de l'esport a Bunyola podran gaudir d'una informació feta pels propis bunyolins.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

EL CLUB BOLEI BUNYOLA

El Club Boleivol Bunyola es creà l'any 1.982 per l'impuls, sobretot, de n'Antoni Colom Mateu qui en els seus temps d'estudiant fou un destacat boleivolista.

Actualment va al cap davant de la 2ª Divisió Autònica (que inclou les Illes Balears), amb moltes possibilitats de quedar campions, sobretot, després del trimof, el passat 7 de febrer en camp d'esports de l'escola, davant del C.V. Palma, el seu màxim rival.

Del seus èxits més importants cal destacar el "Trofeu Nadal" de l'any 1.985, trofeu que organitzava el C.I.M. i que no ha tingut continuïtat, endemés dels ascens graduals de categories.

Confessen que juguen "perquè ens agrada". Saben que ascendir a la 2ª Divisió Nacional (que pot ser que es convertesqui en la 1ª Divisió de prosperar els canvis que proposa la Federació Esnyola de Boleivol) suposarà un augment considerable de les despeses. Malgrat tot, asseguren que no els crearà cap traume haver de renunciar-hi i que seguiran jugant a la 2ª Autònica amb el mateix interès como ho fan ara mateix.

No tenen, ni volen, cap "sponsorx" pequè "estimam molt el club que creàrem del no res, amb l'única pretensió de divertir-nos jugant; cercar un patrocinador vol dir, en certa manera, jugar per un altre, per això dels interessos comercials, i no pel simple gust d'entretenir-nos d'una manera sana".

Una de les seves màximes aspiracions és divulgar el joc del "bolei" entre els infants i els joves del poble. Per això potencien l'ensenyament als nostres escolars: actualment tenen formats set equips d'infants entre "bolei" i "mini-bolei", encara que no els tinguin federats; d'aquests només hi tenen l'equip absolut i el "cadete" femení que també ha fa prou bé, amb moltes ganes.

Careixen d'entrenador encara que en faci les funcions en Joan Pericàs; actua de capità de l'equip n'Antoni Colom.

La plantilla actual del primer equip està formada per:

Joan Bestard, Pere Castell, Antoni Colom, Jaume Colom, Josep Maria Colom, Pere Galmés, Guillem Mateu, Pere Martorell, Antoni Pareja, Joan Pericàs, Joan Ramis i Guillem Riera. De tots ells, n'Antoni Pareja, en Joan Pericàs i en Joan Ramis, tenen l'honor d'haver jugat a la Divisió d'Honor, quan els tres formaven part del mític equip del Son Amar, avui C.V. Palma.

comestibles

perelló

FRUITES, VERDURES I
COMESTIBLES EN GENERAL

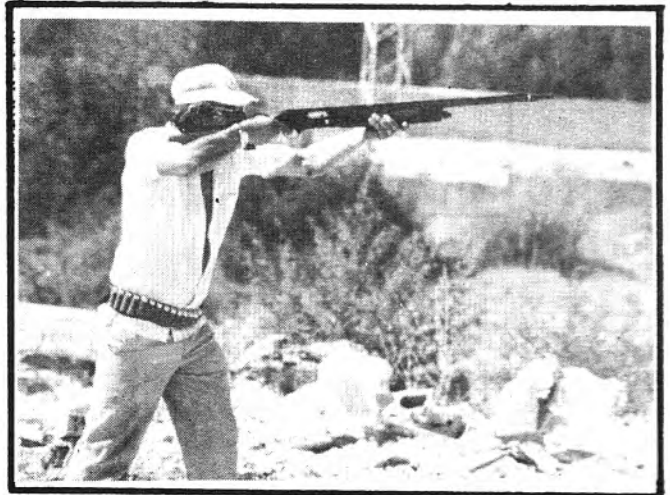
es mercat, trast 5i7

LA SOCIETAT DE CAÇADORS

Com a primera vegada, i aprofitant l'oportunitat que s'ens brinda per part d'ES CASTELLET, volem, en primer lloc, saludar a tots els caçadors del nostre poble i fer una crida als que encara no són socis, perquè s'hi facin. Al mateix temps els oferim la nostra col.laboració en tot lo referent al tema de la caça, que és la nostra activitat esportiva més apreciada.

Ens agradaria fer una petita referència al que ha estat aquesta passada temporada. A part de l'anomenada activitat esportiva de la caça, n'hem efectuades d'altres, com poden ésser el tir al plat, tir de carabina neumàtica i tir de guàtlleres, aquestes dues darreres efectuades a les passades festes de Sant Mateu que, com ja és habitual, han gaudit d'una gran participació. També hem de destacar la participació a nivell regional, al campionat de caça amb cans de mostra.

Quant als tirs efectuats les passades festes, qualcú se n'ha aprofitat per fer una crítica de la nostra societat, la qual no vol entrar en polèmiques, ja que l'anònim "MARÇAL" pareix haver-se d'amagar darrera un pseudònim per defensar el que ell creu (i això que som a l'any 1988). Per la nostra part, respectam la seva opinió, però no la compartim. Al mateix temps, li deim que la directiva de la Societat de Caçadors està avesada a dialogar amb gent que té i mostra nom i cara, no només pseudònims.

Sabem que al tinter deixam molts temes interessants com poden ser la Comuna, els vedats, la repoblació, les subvencions, el vedat del terme municipal, els guardes jurats, i un llarg etc., però no volem abusar del gentil oferiment fet pel CASTELLET, tal volta un altre cop serà.

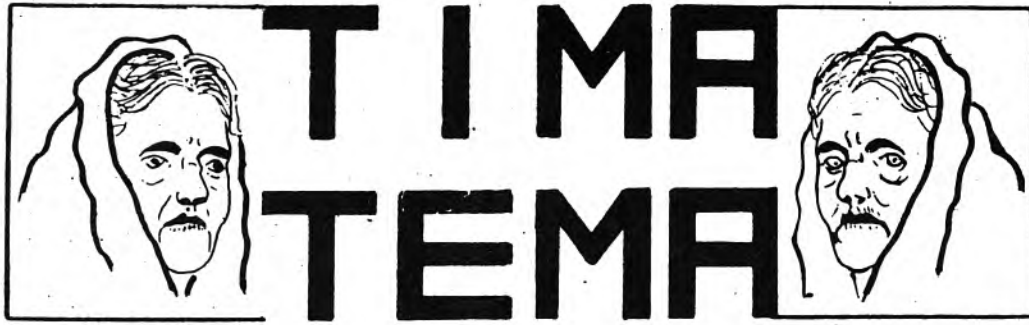
Quedam sempre oberts a qualsevol grup, cultural o esportiu, com també a qualsevol particular, per si podem fer alguna cosa per millorar el tema de la caça o d'altres.

Fins sempre.

Bunyola, Febrer de 1.988

La directiva.

TALLERS QUETGLAS
Xapisteria i Mecànica en general
Passeig Antoni Estarelles
BUNYOLA

TIMA: Mal rebentassen totes aquestes males pècores!.

TEMA: Tima, què, encara tens agrura?.

TIMA: Agrura, dius?. Un atac fulminant de ràbia, tenc!.

TEMA: No serà per tant, dona. ¿Què te pot haver provocat aquest histerisme?.

TIMA: Res d'"histerisme", guapa!. Lo que passa és que cada dia en véim de noves, filleta meva, quina més feresta, quina més descarada, quina més irreverent.

TEMA: Si no t'expliques millor....

TIMA: ¿Vols dir que no t'has enterat de sa cançoneta aquesta des "boi-boi-boi"?.

TEMA: ¿De què?. ¿"Boi-boi-boi"?.

TIMA: Santíssima Reina!. A tu t'haurien de cantar "bleda-bleda-bleda".

TEMA: Però, Tima, no sé de què me parles.

TEMA: ¿Vols dir que no has sentit parlar d'aquesta tal "Sibina" que fa ballar ses "dallonses" com si fossen jo-jos?.

TEMA: Ah! Me parles de Na Sabrina.

TIMA: Sí d'aquesta pussanga del dimoni que se dedica a encalentic es cap... i altres parts an ets homes.

TEMA: Sí, és trist això.

TIMA: ¿Trist?. Pena no me'n fa gens ni mica aquesta mala pell: "boi-boi-boi" i venga bones remenades de mamelles a lloure amunt i mamelles a lloure per avall i cuixes aquí i cul i altre herbes per allà i "boi-boi-boi". Una matera rabiosa me fa!.

TEMA: Sa veritat és que en té un parell ben florit de

TIMA: Mira-la-te an aquesta balleruga!. "De modo" que també la trobes curra an aquesta moixa calenta.

TEMA: I.... sí, fan planta es seus pits.

TIMA: ¿Planta dius?. Seràs com es meu homo, tu, que després de veure-la mamelles a l'aire, més encés que una bengala, me cercava i me cercava... fins que li vaig dir que si volia es meu brou pensant amb les tallades d'aquesta mala puça, no se'n duria sa ma a sa cara a no ser per mosques.... Es molt brut tinyós.

TEMA: Dona, si va dir ver, aquesta Sabrina mos rebaixa, a ses dones.

TIMA: ¿Dius que va de rebaixes?. Jo li rebaixaria es mamellons en aquesta brutanxa del dimoni!.

TEMA: Sant Déu que ets de burra, Tima.

TIMA: Ni burra ni barra: això ja és "es no va más". Te dic que aquests "sucialistes" arribaran a fer bordells de ses sacristies, si no, ho en parlarem. Fa anys, això no hagués passat.

TEMA: Tampoc és això, doneta, quina culta tenen es socialistes?.

TIMA: Tota, redell!. A s'escola res d'ensenyar urbanitat, ni religió, ni educació, ni un mal llap forcat, Què et penses de mos cantà es meu nét petit s'altre dia?.

TEMA: Qui sap.

TIMA: Idò es molt pocavergonya, amb son pare, que té menos llum que Sa Fosca, fent-li de coro, mos "entimà" aquesta: "El vint-i-cinc de desembre, boi-boi-boi // Han vengut Na Chichiolina i Na Sabrina// a mostrar-nos una mama, una mama per setmana, boi-boi-boi".

TEMA: Valga'm Déu quines ocurrències.

TIMA: Ni ocurrències ni comedis: si a s'escola enlloc des retrato del papa, que és lo que toca, hi tenen aquesta porcastra espatarrada!.

TEMA: Però no me diguis que, en el fons, no te faci enveja Na Sabrina.

TIMA: En el fons si, però no ho diguis que sa gent.... T'imagines es meu homo si jo tengués dues flors com les que passetja?. Seria gloriós, Temeta, quina nits de reis, quina nitarra de mel, quina cose més

TEMA: Venga, venga, deixam'ho estar que ja te desbarates.

TIMA: Clar, ses fradines com tu no ho podeu entendre mai això de

TEMA: I que et penses que estic dejuna?.

TIMA: Dejuna, dius?. Ai remisses sagrades, Tema, que m'espantes: si seràs pitjor que aquesta "Chocholina" que enlloc de donar sa mà per saludar dona ses mames....

TEMA: Venga, venga. I no giris ses paraules que he dit "de lluna" i no "dejuna".

TIMA: Diràs lo que voldràs però me fas cara de viciosa.

TEMA: Pots pensar: casta i pura.

TIMA: Sí, si, viciosa, ¿com t'ho fas?.

TEMA: M'hi faig un floc.

TIMA: Ai, ai, ai, contam'ho que això és melassa!.

TEMA: Sí, si, me'n vaig que tenc sa llet an es foc.

Segismon Froit

Ciutat de M. 9 de gener de 1.988.

destil·leries

A. Nadal.s.a

tlf. 613008

Bunyola

Mallorca

ANUNCIS

TREBALL

Jove de 23 anys, servei militar complit, acceptaria qualsevol feina de vuit a "ocho" i ben remunerada. Apartat de Correus 13 de Bunyola.

Necessitam jove amb ganes de fer feina per espedregar una finca. Horari de sol a sol. Sou: 233 pessetes diàries. Feina assegurada fins que rebenti. Telèfon 130316.

PERSONALS

Home moreníssim, intel·ligentíssim, de 35 anys complidíssims, ingressos mensuals elevadíssims, divorciadíssim, referiria la seva vida amb una dona similaríssima. Abstenir-vos curiosíssims. Ref. 04

EL TEMPS

Per als pròxims dies, s'espera una gran devallada de les temperatures; es calcula que baixaran fins a 1 grau sota zero (si bé la situació no serà preocupant per aquells que fan feina amb les mans dins les butxaques). Vos recomanem que vos provisioneu de carbó, butà, petroli, estufes elèctriques i altres aparells similars a les rebaixes que tenim als magatzems de CA'S TELLET. Visita la cinquena planta i vos observarem amb un ventiloxip.

PENSAMENT CLIATONIC:

L'home es guia amb els collons; la dona amb el cor.

CASTELLETEIG

VENDA DE MATERIAL D'ALTA PRECISIO: MICROSCOPIS, BRÚIXOLES, ETC. GARANTITZATS FINS QUE S'ESPENYIN.

c/Mestre Colom 9, 2n

ENTRE-VISTA

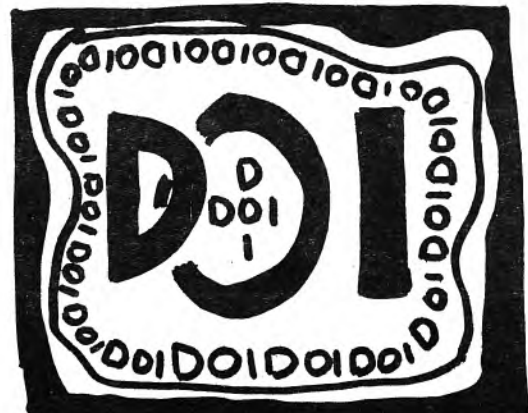
ES CASTELLET, després de molts d'esforços per superar moltes dificultats, ha aconseguit en exclusiva per als seus lectors, una entrevista al ciutadà espanyol amb el D.N.I. 43.014.589. Vet aquí, algunes declaracions interessants d'aquest personatge:

E.C.- Senyor 43.014.589, què opina sobre la revista ES CASTELLET?

- És molt interessant. Anteriorment ja vaig col·laborar en el número "0" de l'època 5 amb un article que m'insertaren a la plana 12. Per tant, com que hi he participat, la trobo interessant

E.C.- I de la gent de Bunyola, en general, què en pensa?

- Són uns ignorants. La majoria tan sols no sap el seu número de telèfon, i no en parlem del número d'identitat. Però se van superant: almanco per anar al metge, ja prenen número. Per cert que l'altre dia hi vaig anar i em va tocar el 13; però vaig entrar al 12 perquè el 9 es va cansar d'esperar i va partir.

FE D'ERRADES

Els barruquets (aquests sers encantadors i misteriosos) són famosos en el món del periodisme: entren als ordinadors, a les màquines d'escriure, a les linotípies i es dediquen a confondre lletres, a llevar o a afegir paraules..... ES CASTELLET no se'n pot escapar dels actes despistats d'aquests sers no gaire agradables i en el darrer número els desastres més greus ocasionats pels nostres particulars barruquets foren els següents:

- Es menjaren el número de la revista: encara que no consti enlloc és el dotze (12).

- A la pàgina 9 s'anuncia el capítol I de la sèrie "L'ESGLÉSIA DE BUNYOLA I EL RECTOR MARROIG" i com els lectors habituals saben havia de ser el capítol IV.

- A la pàgina 23, en el butlletí de subscripció a l'hora de senyalar l'adreça a la qual convé enviar-lo, pregam, que es faci al CARRER MAJOR nº 9 quan en realitat s'ha de fer al CARRER MESTRE COLOM nº 9.

Hem organitzat una "caça de barruquets" amb totes les de la llei a fi d'evitar mals majors a partir d'ara.

REDACCIÓ.

BUTLLETÍ de SUBSCRIPCIÓ

es castellet

Non:.....

Adreça:.....

Es vol fer subscriptor (600 Ptes).

subscriptor d'ajuda (1.000 Ptes).

Pagarà l'import per rebut domiciliari al Banc o Caixa.....

..... sucursal

contra rebosament pels no residents.

cobrament a domicili pels residents a Bunyola.

(Marcau amb una X la forma de subscripció i de pagament que interesi.

..... a de 1.988.

Firma.

ENVIÀU A APARTAT DE CORREUS 13 o c/ MESTRE COLOM, nº 9, 07110 BUNYOLA.

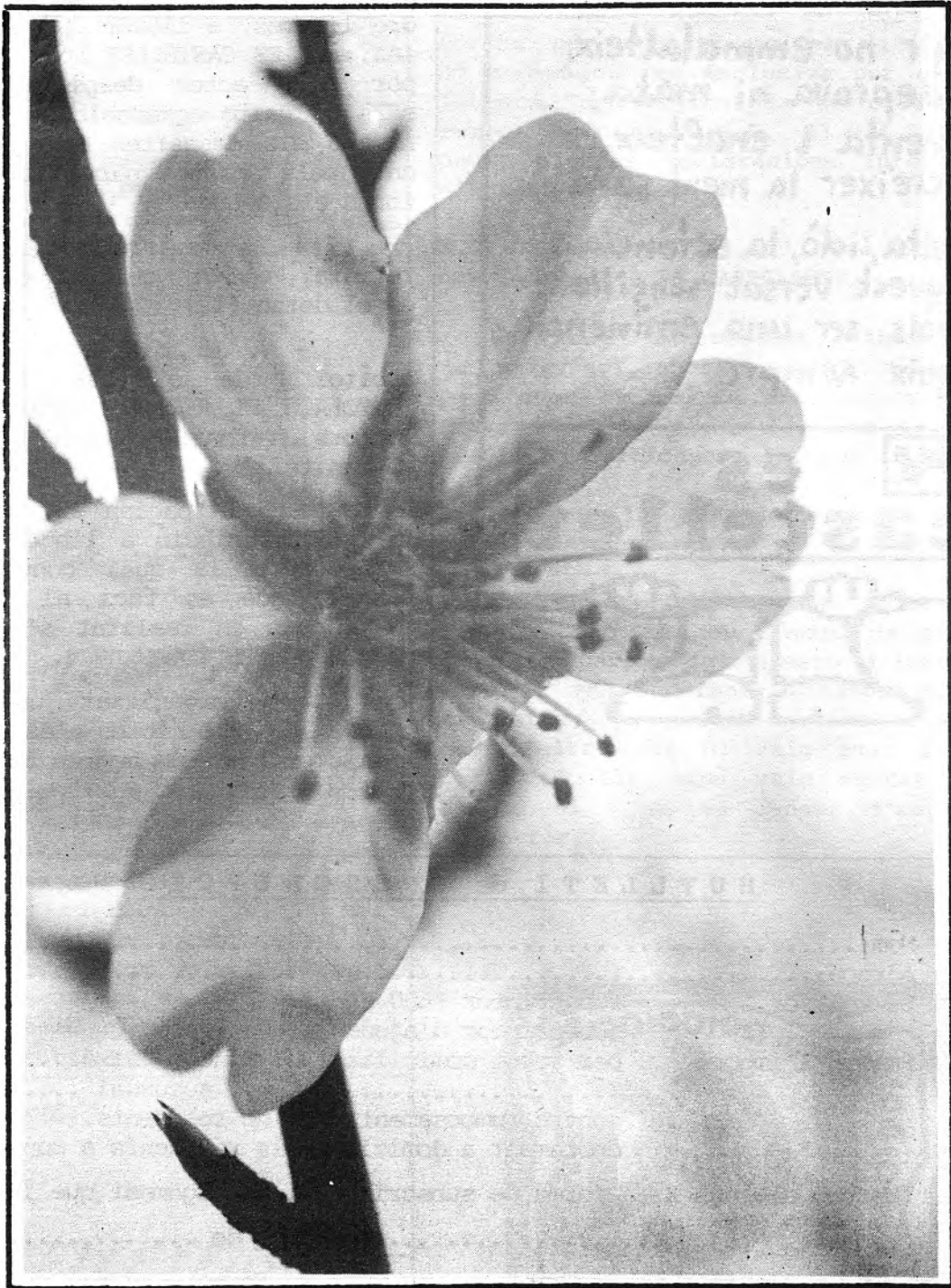

Foto I. Mateu